

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Mercè Rodoreda a Lletra, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <http://lletra.uoc.edu/ca/autora/merce-rodoreda> >

Mercè Rodoreda

Mercè Rodoreda, els fruits de l'exili

Mercè Ibarz

L'obra de Mercè Rodoreda (Barcelona, 1908 - Romanyà de la Selva, 1983) travessa els punts cardinals de la

literatura moderna occidental que es fa contemporània a partir de l'experiència de la guerra i, molt en particular, de l'exili. L'experiència de l'exili eixampla els límits del realisme literari, que de cap de les maneres no són suficients per a llegir Rodoreda, per a compartir la memòria del món des del qual ens parlen els seus llibres, els seus personatges. Nascuda amb el cine, com a tants dels seus coetanis els agradava de dir ([Pere Quart](#), Rafael Alberti), Rodoreda és una escriptora autodidacta que es forma a través de la poesia popular i patriòtica, de les obres emblemàtiques de [Verdaguer](#) i [Ruyra](#), de la literatura de quiosc i, després, del periodisme, per mitjà del qual coneixerà les elits de la literatura en català els anys trenta; és a partir de la guerra civil espanyola (*Aloma*, la seva primera bona novel·la, és del 1938) i, sobretot, de l'experiència de la Segona Guerra Mundial i de l'exili, que aconseguirà de donar forma al seu projecte, que es troba entre els de més ambició literària de la literatura catalana del segle xx i entre els llegats significatius de l'Europa contemporània. El resultat de la vivència i l'experimentació, en definitiva, de la fragmentació.

De la cultura popular a l'eixamplament i la modelació de les possibilitats literàries d'una llengua sense tradició narrativa moderna, de la novel·leta de gènere o de moda (les quatre primeres que va publicar) a la construcció d'un fresc coherent, complex, anticomplaent i progressivament abstracte i mític sobre les petites vides del segle xx atacades per la guerra i per les tenebres de l'amor -fresc de mosaics on sobresurten, a més de les seves novel·les més conegudes, els seus contes i en particular la novel·la pòstuma, *La mort i la primavera* (1986)- l'obra de Mercè Rodoreda hauria de ser llegida com el fruit més delicat, més saborós que diria el seu amic i mentor en l'expatriació [Josep Carner](#), que el seu exili ens ha deixat en herència.

La noia de Sant Gervasi Quan Mercè Rodoreda neix, el 10 d'octubre de 1908, Sant Gervasi de Cassoles és una barriada barcelonina que només feia quinze anys que s'havia annexionat a la capital, la ciutat convulsa on els anarquistes i els gàngsters de la patronal es disputen els carrers, Gaudí és a mig fer el que avui coneixem com el parc Güell (un dels escenaris futurs de *La plaça del Diamant*), falta poc per a la Setmana Tràgica (1909) i, a grans trets, la vida cultural es debat entre la proposta modernista, que aviat serà liquidada, i el retorn a l'ordre que prendrà la forma polièdrica del noucentisme. Un debat cultural intens que inclourà les diverses capes de la societat catalana i que, els anys a venir, prendrà una fesomia nova tant a través dels camins que conduiran a l'autogovern com dels impulsos de transformació social: els més radicals de les classes populars (anarquisme, ateneisme, formació dels autodidactes) i els de la modernització de la societat de comunicació de masses (diaris, revistes, ràdio, cinema, diccionari Fabra, novel·les, editorials, arts gràfiques, fotografia).

La biografia i l'obra de Rodoreda estan profundament lligades als esdeveniments culturals i polítics. Només va assistir a escola durant tres anys, entre el 1915 i el 1918, i en dos centres diferents. Filla

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Mercè Rodoreda a LletrA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <http://lletra.uoc.edu/ca/autora/merce-rodoreda> >

única d'un dependent d'una armeria del carrer de Ferran i d'una mestressa de casa, el seu destí semblava el matrimoni. Mercè, una nena solitària que escrivia escoltant i transcrivint els diàlegs dels paletes que treballaven al jardí, segons ha deixat escrit en un breu esbós de memòries, va acomplir el destí familiar a vint anys. Es va casar amb el germà de la seva mare, un emigrant a Buenos Aires que sovint ajudava l'economia familiar de la seva germana. Joan Gurguí era disset anys més gran. De la unió va néixer un fill l'any següent (1929). La vida de casada despertà en la jove mare un desig cada vegada més fort d'independència, d'escriure, de tenir un ofici. Cada dia torna una estona a la casa materna de Manuel Angelon, on es tanca a escriure al colomar (un colomar de color blau, com el de *La plaça del diamant*). Fa versos, una comèdia teatral de què no ha quedat rastre, una novel·la. Mentrestant, és proclamada la II República. I, com si el mateix ímpetu de llibertat se l'emportés (com Aloma, que baixa de Sant Gervasi a la Rambla, on veurà què hi ha de nou a la ciutat i on pot comprar la novel·la que ha de llegir d'amagat, *Una mena d'amor*, de C.A. Jordana), Rodoreda es decideix també a sortir del barri. Se'n va a l'editorial Catalònia i es paga (el marit li paga) l'edició de la primera novel·la, *Sóc una dona honrada?* La noia de Sant Gervasi ha fet el pas decisiu. La publicació de la novel·la va acompanyada d'una imponent transformació física, i aquests dos fets fan de la jove Rodoreda un dels tipus més interessants de la catalana dels anys trenta: eixerida, atrevida, desimbolta, ella mateixa es fa la roba al dictat de les revistes i del cinema. I comença a entrar a les redaccions periodístiques.

El periodisme, la revolució, la guerra Un retrat de la Rodoreda jove es troba en la novel·la d'[Anna Murià](#) *Aquest serà el principi* (1986), subtil novel·la sobre l'exili entès com a final d'una època i com a principi de tot, no ja d'una altra època sinó de tot allò que la generació d'aquestes dues escriptores podrà arribar a fer, tant vitalment com creativament. És una generació que tenia molt per fer quan va començar la guerra o, com Rodoreda va dir sempre, quan va començar la revolució. A aquesta generació pertanyien també, i el llibre de Murià els hi incorpora, [Agustí Bartra](#) i [Pere Calders](#). Mercè és, en la novel·la, Berta, periodista.

Entre el 1933 i el 1934, fa periodisme polític. Escriu a la revista catalanista *Clarisme*, defensora de les noves normes fabrianes i partidària d'un debat profund sobre els límits de l'autogovern. Amb el director de la publicació, Delfí Dalmau, signa el volum *Polèmica* (1934). A la mateixa revista va publicar les interessants entrevistes que va fer a literats del moment. El mateix 1934 publica dues novel·les més, *Del que hom no pot fugir* i *Un dia en la vida d'un home*. Les portes se li obren i el 1935 comença a publicar contes a la pàgina infantil de *La Publicitat*, «Una estona amb els infants», on treballa amb [Tísner](#), dibuixant. També publica contes a d'altres reconegudes capçaleres de la premsa en català: *La Revista*, *La Veu de Catalunya*, *Mirador*. El 1936 va treure la quarta novel·la, *Crim*.

La guerra ho trasbalsa tot. I fa sortir de Rodoreda l'inici del seu veritable jo narrador, el d'*Aloma*. Una novel·la d'inspiració autobiogràfica que l'autora referà radicalment trenta anys més tard. La versió que avui coneixem (1969) és una amputació sense contemplacions de detalls i gent de l'època: la nina a la manera escandalosa i lliure de la cantant i ballarina negra Josephine Baker, les converses agudes de l'escriptor que tant s'assembla a [Trabal](#) i que fascinen Aloma. I és, sobretot, i ho és molt significativament per a entendre el paper de l'exili en l'obra rodorediana, un exercici antinostàlgic. Amb la censura de la seva joventut l'autora sembla advertir que aquella època de preguerra contenia, al costat de la llavor de la revolució, l'espurna persistent de la condemna de la llibertat personal i de la destrucció de la moral lliure que el cas de Rodoreda, en tant que dona, exemplifica prou bé. La censura que va patir pels seus amors extramatrimonials amb Armand Obiols. Poques vegades un escriptor està tan disposat a mutilar el record i la creació (la primera Aloma tenia unes virtuts que l'autora anihila) per tal de rescatar el patètic.

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Mercè Rodoreda a Lletres, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <http://lletra.uoc.edu/ca/autora/merce-rodoreda> >

L'exili, l'escriptura, la pintura Si la reescriptura d'*Aloma* el 1968 pot ser llegida com un dels fruits de l'exili de Rodoreda, un fruit del qual encara no han estat extrets ni la polpa ni el suc, és perquè forma part d'un projecte literari. Un projecte en què Rodoreda es va comprometre de manera radical. Aparentment, la novel·la que li va donar fama, *La plaça del Diamant* (1962), no té res a veure amb l'exili, perquè Colometa forma part, justament, de la massa anònima que no es va exiliar. Però la novel·la va ser, en canvi, resultat de les experiències vitals, intel·lectuals, polítiques i d'aprenentatge literari que Mercè Rodoreda va fer pas a pas. Primer a França i després a Suïssa, a Ginebra. A França va viure a Bordeus, a Llemotges o a París, ja fos escrivint contes en el temps que li quedava entre fer una camisa i una altra (es va guanyar la vida durant força temps com a cosidora), fent versos per a ensenyar-los a [Carner](#) i guanyar els [Jocs Florals](#) de l'exili (va arribar a ser Mestre en Gai Saber el 1949, a Montevideo, cosa que vol dir que havia guanyat els tres premis dels Jocs) o pintant quan una estranya paràlisi al braç li impedia d'escriure. Armand Obiols va ser sovint el seu únic lector en uns anys en què, com Rodoreda diria temps després a [Montserrat Roig](#), «escriure en català a l'estranger és com voler que floreixin flors al pol Nord».

En els seus contes, i després en les seves obres últimes: *Viatges i flors* (1980), *Quanta, quanta guerra...* (1980), *La mort i la primavera* (1986), apareix un ventall extraordinari d'exiliats, soldats i gent desprotegida que troben expressió en terra de ningú. Rodoreda utilitza molt la primera persona, el monòleg en particular, però és potser en els contes on aquesta fórmula confessional i discursiva és més profusa, expressió indeturable d'aquests personatges desvalguts que gosen parlar. Els seus tres reculls van ser publicats el 1958 (*Vint-i-dos contes*), el 1967 (*La meva Cristina i altres contes*) i el 1978 (*Semblava de seda i altres contes*). Des d'on parlen els protagonistes? Des del seu país d'origen? Des d'on l'autora els donà veu: Bordeus, París, Ginebra? Des de terra, més aviat, de ningú.

L'exili travessa tota l'obra rodorediana i li dóna sentit. És obligat pensar en la Rodoreda que els anys cinquanta escriu a París i tot seguit a Ginebra, on s'estableix el 1954 i on viurà vint anys: tenia entre mans, a la vegada, les primeres versions del que amb el temps seran *La plaça del Diamant* (1962), *Jardí vora el mar* (1967), *Mirall trencat* (1974), *La mort i la primavera* (1986). Les proses de les Flors van ser escrites a Ginebra i els Viatges, al cap dels anys, a Romanyà de la Selva, on va acabar *Mirall trencat*, on escriu sencera *Quanta, quanta guerra...* (1980) i on deixa pràcticament acabada *La mort i la primavera*. Però els anys cinquanta, Rodoreda va optar per tirar endavant abans la Plaça que la Mort. És una opció literària que li va permetre usar l'exili com a territori de la reconstrucció: reconstrucció de la memòria narradora, reconstrucció del públic lector. Els anys setanta, un cop mort Obiols, ella torna definitivament a Catalunya i emprèn el rescat de la seva imaginació més enllà de les fronteres dels gèneres literaris. És la segona gran etapa rodorediana, que culmina amb l'extraordinària *La mort i la primavera*.

Si Rodoreda havia fet en els anys cinquanta una opció que d'una manera o d'una altra es pot considerar realista, en els anys vuitanta opta per la responsabilitat que el retorn, com a territori de l'altra cara de l'exili, li atorgava si volia seguir fent ús de la seva llibertat de creació. Un tipus de relació amb la pròpia obra que permet pensar en d'altres projectes literaris coetanis, com ara el de la russa Nina Berbèrova (1901-1993) o el de l'italià Italo Calvino (1923-1985) o el de la ucraïnesa-brasilera Clarice Lispector (1917-1978), tant en allò que els acosta -el trànsit pels gèneres literaris i la seva transformació- com en allò que els separa o que solucionen de manera diferent -el sentit donat a l'exili i la seva plasmació literària, o l'exili interior.

Mercè Rodoreda va transformar el primer exili fent ús, en el terreny personal, de la llibertat d'alterar el concepte de família i de maternitat i, en el terreny creatiu, polint i evitant les falses il·lusions sobre el passat. I va celebrar el segon exili, a Romanyà, atorgant-se la llibertat creativa més radical de què

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Mercè Rodoreda a Lletra, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <http://lletra.uoc.edu/ca/autora/merce-rodoreda> >

era capaç sense pensar en l'èxit, una autora que tant l'havia desitjat i que tant n'havia obtingut.

Copyright text © 1999 Ediuoc/ECSA

Tast de textos

Text

WEB: Itinerari literari per Romanyà de la Selva, amb textos de l'autora

<http://www.mapaliterari.cat/mapa/guia/14/merce/itinerari-literari-rodoreda-romanya>

WEB: Rodoreda a EPdLP

Nota biogràfica amb tres textos a El Poder de la Palabra.

<http://www.epdlp.com/escritor.php?id=2221>

WEB: La plaça del diamant en anglès

Informació sobre la traducció anglesa de *La plaça del Diamant*. Amb biografia i un extracte de la novel·la.

http://lletra.uoc.eduhttps://www.graywolfpress.org/index.php?page=shop.flypage&product_id=141&category_id=58fe665254b9537f9c81d5c1529e6c8f&option=com_phpshop

Els lectors llegeixen

AUDIO: Laia Benavent llegeix *Mirall trencat*, de Mercè Rodoreda

<http://soundcloud.com/lletra/mirall-trencat-merc-rodoreda>

AUDIO: Marga Vives llegeix *La plaça del Diamant*, de Mercè Rodoreda

<http://soundcloud.com/user7877996/rodoreda>

Biobibliografia

Biografia

WEB: A la Hiperenciclopèdia

http://www.enciclopedia.cat/fitxa_v2.jsp?NDCHEC=0056324

WEB: A la Viquipèdia

Extensa biografia, obra i enllaços al web de l'enciclopèdia lliure.

http://ca.wikipedia.org/wiki/Mercè_Rodoreda_i_Gurgui

VIDEO: "Mercè Rodoreda: vida secreta"

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Mercè Rodoreda a Lletra, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <http://lletra.uoc.edu/ca/autora/merce-rodoreda> >

Documental sobre la vida i obra de l'escriptora al programa *El meu avi* de Televisió de Catalunya.

http://www.edu3.cat/Edu3tv/Fitxa?p_id=9133

Bibliografia

WEB: Què hi ha a la Biblioteca de Catalunya

http://catalog.bnc.cat/search*cat/?searchtype=a&searcharg=Rodoreda+Merc%C3%A8&sortdropdown=-&searchscope=13&searchscope2=13&SORT=D

WEB: Què hi ha a les biblioteques universitàries catalanes (CCUC)

http://ccuc.cbuc.cat/search*cat/a?SEARCH=Rodoreda+Merc%C3%A8+1908&sortdropdown=-&searchscope=23

WEB: Què hi ha a les biblioteques públiques

<http://argus.biblioteques.gencat.cat/iii/encore/search/C|SRodoreda+Merc%C3%A8%7COrightrightresult|U1?lang=cat&suite=pearl>

WEB: Per comprar-ne llibres

<http://www.llibres.cat/ca/detall-autor/rodoreda-i-gurgui-merce>

WEB: Articles de l'autora (Traces)

<http://traces.uab.cat/search?f=author&p=Rodoreda%20Merc%C3%A8&sc=1&ln=ca>

WEB: Articles sobre l'autora (Traces)

http://traces.uab.cat/search?ln=ca&p=Rodoreda%2C+Merc%C3%A8&f=keyword&action_search=Cerca&c=Traces+%3A+base+de+dades+de+llengua+i+literatura+catalanes&sf=&so=d&rm=&rg=10&sc=1&of=hb

Comentaris sobre l'autora

Crítica

WEB: Mercè Rodoreda a l'AELC

Biografia, informacions, publicacions.

<http://www.escriptors.cat/autors/rodoredam/>

WEB: L'autora al Corpus Literari Ciutat de Barcelona

Biografia, obra, enllaços i transcripció d'articles sobre Rodoreda.

http://www.ducros.biz/corpus/index.php?command=show_news&news_id=2440

WEB: Rodoreda a Veus de dona

Pàgina dedicada a l'autora dins la web d'Ainamar. Inclou biografia, tast de textos i una selecció d'enllaços.

<http://www.xtec.cat/~aribas4/literatura/dones/Rodoreda/superiorRodoreda.htm>

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Mercè Rodoreda a LletrA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <http://lletra.uoc.edu/ca/autora/merce-rodoreda> >

WEB: Sobre *Mirall trencat*

Pàgina de lletrA sobre aquesta obra de l'autora.
<http://lletra.uoc.edu/ca/obra/mirall-trencat/>

PDF: El cos i el desig en *Aloma*

Noves perspectives des de la construcció cultural del gènere. Estudi de Begoña Chorques Fuster.
http://lletra.uoc.edu/uploads/20100507/El_cos_i_el_desig_en__Aloma_.pdf

WEB: Mercè Rodoreda, joc de miralls

Exposició interactiva dedicada a la vida i obra de l'escriptora catalana més internacional.
<http://www.lletra.cat/expo/mercerodoreda/>

WEB: L'autora a LLetres de Batalles

Biografia de Mercè Rodoreda i fragments de la seva obra en aquest web sobre literatura catalana i guerra civil.

<http://www.edu365.com/eso/muds/catala/lletresbatalles/index.htm>

Diversos

WEB: Guia temàtica sobre Mercè Rodoreda

Elaborada per l'Institut del Teatre en motiu de l'Any Rodoreda. Inclou l'inventari ordenat de material sobre l'autora i la seva relació amb el teatre i una selecció de recursos.

http://www.cdmae.cat/index.php?option=com_content&view=article&id=89&Itemid=219&lang=ca

WEB: Fundació Privada Mercè Rodoreda

Web oficial de la Fundació Privada Mercè Rodoreda. Inclou biografia, bibliografia i fragments de textos.

<http://www.mercerodoreda.cat>

WEB: Fundació Rodoreda a Barcelona

Informació sobre la Fundació Mercè Rodoreda al web Espais escrits de la Xarxa del Patrimoni Literari Català.

<http://www.espaisescrits.cat/home.php?op=6&module=escriptors&ides=9&idioma=cat>

WEB: Biblioteca Mercè Rodoreda

Pàgina de la biblioteca que du el nom de l'escriptora, a Horta-Guinardó

<http://www.diba.es/agda/biblioteques/Biblioview.asp?Bib=2377>

WEB: Mercè Rodoreda. La mort de la innocència

Informació sobre aquesta exposició del Palau Robert. Inclou dossiers didàctics per a diversos nivells d'ensenyament i un vídeo de presentació.

<http://www20.gencat.cat/portal/site/PalauRobert/menuitem.24624ed9d70d41f972623b10b0c0e1a0/?vgnnextoid=82135c1a0b658110VgnVCM1000008d0c1e0aRCRD&vgnnextchannel=82135c1a0b658110VgnVCM1000008d0c1e0aRCRD&vgnnextfmt=default>

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Mercè Rodoreda a LletrA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <http://lletra.uoc.edu/ca/autora/merce-rodoreda> >

WEB: Mercè Rodoreda i Romanyà i Barcelona

Descripció de la ruta literària dedicada a l'autora (Vilaweb Lletres).

http://www.vilaweb.cat/www/noticia?p_idcmp=3622285

WEB: Homenatge del PEN

El Centre Català del PEN Club organitza un homenatge a Mercè Rodoreda a Romanyà de la Selva.

http://www.pencatala.cat/ctdl/autors_catalans/merce_rodoreda/

WEB: Aleph. Lectures contades

Pàgina d'aquest programa de Televisió de Catalunya. Inclou cronologia i obres.

<http://www.tvcatalunya.com/aleph/rodoreda/index.htm>

WEB: Una autora molt traduïda

Una llista de traduccions d'obres de Mercè Rodoreda a diferents llengües.

<http://www.escriptors.cat/autors/rodoredam/obra.php#1326>

WEB: Rodoreda en vídeo

Informació sobre el vídeo *Mercè Rodoreda, els miralls interiors*. Amb full de comanda.

<http://www.ictisp.com/~ge382930/Rodoreda.html>

WEB: Premi Mercè Rodoreda de contes i narracions

Pàgina del premi que duu el nom de l'escriptora, convocat per Edicions Proa amb el patrocini de la Fundació Enciclopèdia Catalana.

<http://www.grec.com/fundacio/pmr.htm>

WEB: "Auca de Mercè Rodoreda"

Auca escrita per Joan Vilamala i il·lustrada per Vanessa Laguna al web La paret de les auques.

<http://www.auques.cat/tot.php?auca=rodoreda>

WEB: Itineraris literaris virtuals

Des de 1998, el Consorci de Biblioteques de Barcelona organitza els Itineraris Literaris, una invitació a la descoberta de Barcelona a través dels seus paisatges.

<http://www.bcn.cat/biblioteques/itineraris/iti1/intro.htm>

Comentaris

WEB: "Mercè Rodoreda, escriptora"

Article de Marina Gustà sobre Rodoreda publicat a *L'Avenç*, núm. 301 (abril 2005).

<http://www.revistasculturales.com/articulosLeer.php?cod=312>

WEB: Mercè Rodoreda: la correspondència

Notícia sobre la publicació de les cartes de l'escriptora a Vilaweb (22/10/2007).

http://www.vilaweb.cat/www/noticia?p_idcmp=2597722

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Mercè Rodoreda a Lletra, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <http://lletra.uoc.edu/ca/autora/merce-rodoreda> >

PDF: "Mercè Rodoreda, vint anys després"

Carme Arnau analitza la globalitat de l'obra de l'autora a l'*Avui* (10/04/03).

<http://www.traces.uab.es/tracesbd/avui/av00767c.pdf>

PDF: La plaça del Diamant

Dossier de Rosa Clar i Vicent Sanz sobre aquesta novel·la, dins el Seminari didàctic "El gust per la lectura" (2005-2006).

http://www.xtec.es/lic/centre/professorat/dossiersgust/Rodoreda_2005.pdf

PDF: "La salamandra"

Dossier de Vicent Sanz i Maria Josep Simó sobre aquesta narració, dins el Seminari didàctic "El gust per la lectura" (2001-2002).

http://www.xtec.es/lic/centre/professorat/dossiersgust/metamorfosis_2001.pdf

PDF: "Les tres cases de Mercè Rodoreda"

Article d'Anna M. Saludes a l'*Avui* (06/11/03).

<http://www.traces.uab.es/tracesbd/avui/av02139.pdf>

WEB: "L'oblit del geni"

Article d'Eva Piquer publicat a l'*Avui* (06/11/03).

<http://www.traces.uab.es/tracesbd/avui/av02415.pdf>

WEB: Sobre Agonia de llum

Breu ressenya sobre l'edició de la poesia de Rodoreda.

<http://www.arcdebera.com/lilibres/A/AGONIA+DE+LLUM+-POESIA+SECRET+DE+MERCE+RODORODA-,978-84-88811-93-6.htm>

PDF: "La poesia de Mercè Rodoreda"

Ressenya de Carles Miralles a l'*Avui* (10/04/03).

<http://www.traces.uab.es/tracesbd/avui/av00767a.pdf>

WEB: Les primeres novel·les rodoredianes

A la BVJLV es pot consultar la tesi doctoral de Carles Cortés, *Les primeres novel·les de Mercè Rodoreda (1932-1936)* (UA, 1999).

<http://www.cervantesvirtual.com/FichaObra.html?Ref=5033>

WEB: Rodoreda, Obiols i Sales

"La contribució crítica d'Armand Obiols i de Joan Sales en la narrativa de Mercè Rodoreda", aportació de Carles Cortés a un Simposi de JOCS.

<http://www.uoc.edu/jocs/3/conferencia/ang/cortes2.html>

WEB: "Nacionalisme i llengua en el conte contemporani català i irlandès. Algunes perspectives feministes i postcoloniales"

Referències dins un article d'Irene Boada publicat al *Journal of Catalan Studies*.

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Mercè Rodoreda a LletrA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <http://lletra.uoc.edu/ca/autora/merce-rodoreda> >

<http://www.uoc.edu/jocs/2/articulos/boada/index.html>

Propostes didàctiques

interacció

WEB: *La plaça del diamant*

Guia interactiva de lectura del departament d'Educació.

<http://www.edu365.cat/batxillerat/lectures/catalana/diamant/index.htm>

WEB: *Mirall trencat*

Guia interactiva de lectura del departament d'Educació.

<http://www.edu365.cat/batxillerat/lectures/catalana/miralltrencat/index.htm>

Recursos

WEB: *Proposta de lectura sobre La plaça del diamant*

Recursos de lectura per als estudiants d'ESO al web de l'edu365.

<http://www.edu365.com/eso/muds/catala/lectures/diamant/index.htm>
